

Oslo, den 5. mai 1933.

107110

Gjennpart

Til

Bondepartiets Hovedstyre.

I anledning av de henvendelser som jeg har mottatt fra ledende hold i Bondepartiet om å medvirke til dannelsen av et parallellparti til Bondepartiet med virkekrets i byene, tillater jeg mig herved å bekrefte at jeg under de foreliggende omstendigheter dessverre ikke kan påta mig dette hverv. Jeg henviser forøvrig til mitt brev av 24. mars sistleden til Bondepartiets Stortings-gruppe, og til den kjennsgjerning at såvel Bondepartiets Stortingsgruppe som dets Hovedstyre ikke har funnet å burde ta avstand fra de forhold som jeg har omtalt i nevnte brev, og som efter min mening både fra et partimessig og fra et nasjonalt og moralsk synspunkt er helt forkastelige og ruinerende for den politikk som Bondepartiet skulde representere, og også for partiet selv. Tvertimot har Stortingsgruppe og Hovedstyre ved de nylig stedfunne valg enstemmig gjenvalgt den samme ledelse som på avgjørende punkter har sviktet på en slik måte, og som man ingen garanti har for ikke i fremtiden vil gjøre det samme.

Jeg deler ikke den opfatning at man med å gå god for den slags kompromisspolitikk tjener bondens sak og heller ikke den nasjonale sak, og jeg beklager at jeg ikke kan være med på det.

Bondepartiets Stortingsgruppe uttaler i sitt brev av 5. april sistleden som svar på mitt brev av 24. næstfør at Gruppen er enstemmig av den opfatning at den revolusjonære bevegelse nu er så alvorlig at ethvert skridt må undgås som kan skaffe de

revolusjonære vind i seilene. Jeg er selvfølgelig helt enig i dette syn. Men når Bondepartiets Stortingsgruppe også er på det rene med at forholdene er sådanne, så burde den ikke gå god for en ledelse som nettop på dette område har sviktet således som Bondepartiets gjenvalgte ledelse har gjort. Og det synes helt urimelig at man med henvisning til den revolusjonære fare skulde ville nøde mig til å akkviesere ved en ledelse som man med de erfaringer man har gjort, har all grunn til å gå ut fra igjen vil svikte nettop på dette punkt trots forsterkede programmer og uttalelser.

Stortingsgruppen uttaler videre i sitt brev av 5. april at "Bondepartiet venter av alle sine medlemmer og meningsfeller at de gir avkald på personlige oppgjør for åpen sene under den valgkamp som nu forestår".

Jeg vil hertil for det første bemerke at jeg og mange andre med mig som er gått inn for Bondepartiet med sin stemme og med sitt arbeide, vi har ventet og har krav på at partiets ledelse ikke svikter de nasjonale linjer som Bondepartiet programmessig er bundet til. For det annet nedlegger jeg en bestemt protest mot at den omstendighet at man ikke godtar at Bondepartiets ledelse har optrådt på en utilgivelig måte, det skal karakteriseres som et personlig oppgjør uten saklige konsekvenser.

Når jeg har gått inn i politikken er det ikke for å fremme personlige formål. Men fordi jeg mente å kunne bidra noget til løsningen av de store nasjonale oppgaver som foreligger. Da mitt syn på alle vesentlige punkter falt sammen med det som Var Bondepartiets program har jeg hitinntil hovedsakelig arbeidet for Bondepartiet. Den omstendighet at jeg ikke kan godta Bondepartiets nuværende ledelse, vil ikke forhindre at jeg med de midler som står til rådighet, arbeider for de samme oppgaver som før, men utenom denne ledelse og på fritt grunnlag.

Arbødigst Vidkun Quisling